

SVETSKI DAN POZORIŠTA 2014.
Autor poruke Bret Bejli /Brett Bailey/

Gde god postoji ljudsko društvo, tu je i neukrotivi Duh predstave.

Pod krošnjama u zaseocima, na moderno opremljenim scenama svetskih metropola; u školskim dvoranama, na poljima, u hramovima; u stráarama, na trgovima, u društvenim centrima i gradskim podzemljima, sjedinjavamo se putem prolaznih pozorišnih svetova koje stvaramo da bismo izrazili svu našu složenost, raznolikost, ranjivost, kako u živom telu tako i u dahu, u glasu.

Okupljamo se da plaćemo i da se sećamo; da se smejemo i promatramo; da učimo, afirmišemo, zamišljamo. Da se divimo dostignúima tehnologije i ovaploćujemo bogove. Da nas ostave bez daha naše mogućnosti poimanja lepote, saosećanja i monstroznosti. Da osetimo energiju i moć. Da slavimo bogatstvo naših kulturnih razlika i premostimo granice koje nas razdvajaju.

Gde god postoji ljudsko društvo, tu je i neukrotivi Duh predstave. Ponikao iz zajednice, on nosi maske i kostime naših različitih tradicija. Upreže naše jezike, ritmove i pokrete i otvara novi prostor među nama.

A mi, umetnici koji radimo sa ovim drevnim duhom, mi osećamo izazov da ga urežemo u naša srca, ideje, naša tela kako bismo otkrili stvarnost u svoj njenoj svetovnosti i blistavoj misteriji.

Ali, u ovoj epohi u kojoj se toliki milioni ljudi bore za opstanak, pate pod opresivnim režimima i grabežljivim kapitalizmom, beže od konflikata i nevolja, u kojoj našu privatnost narušavaju tajne službe, a našećirkontrolišu nametljive vlasti; u kojoj su šume uništene, vrste iskorenjene, okeani otrovani: šta smo mi to dužni da otkrivamo?

U ovom svetu nejednakih moći gde najrazličitiji hegemonijski slojevi pokušavaju da nas ubede da su jedan narod, rasa, rod, seksualno opredeljenje, religija, ideologija, kulturni okvir superiorniji od drugih, da li je zaista održiva ideja da umetnosti treba da budu odvojene od društvenih agendi?

Da li mi, umetnici iz arena i sa scena, treba da se prilagođavamo prečišćenim zahtevima tržišta, ili pak treba da iskoristimo moć koju imamo: da utremo put u srcima i pamćenju društva, da okupljamo ljude oko sebe, inspirišemo, općinjavamo i informišemo, i da stvaramo jedan svet nade i saradnje otvorenog srca?